

Annelerimiz

– KARAM-41 · 04 Mayıs 2024

“Bana okuduğum kitapların en güzelinin hangisi olduğunu sorarsanız, söyleyeyim: Annemdir.”

Her kadın anne adayı olarak dünyaya gelir. Sosyal çevre, eğitim ve kalıtım bu kavramı estetikleştirerek, “nadide ve eşsiz” hale getirir. Daha bir doyumsuz olur anne duygusu.

Anne olabilmenin “olmazsa olmazları” vardır. Bu duygu ve davranışlar sadece onlara özgüdür:

“Merhamet, paylaşma, yaşama sevinci, olumlu davranışları kazandırma azmi ve isteği, sınırsız ve koşulsuz sevgi, koruma kollama duygusu, şefkat, sahiplenme, inanılmaz bir bağlılık ve özveri, empati, değer verme, samimiyet, halden anlama, yardımlaşma, özenme, gıpta etme, gurur duyma, özlem, sorun çözme, rehabilite etme becerisi, vb.”

Aklımıza gelebilen en anlamlı ve değerli vasıfları sıralasak da, “anne” sözcüğünün içerdiği ve taşıdığı önemi anlatmamız yetersizdir.

Çünkü bir anne, bunlardan çok daha fazla güzelliklere, bulunmaz eşsiz hazinelere maliktir. Annelik bunlardan da öte, erişilmesi, anlaşılması ve anlatılması çok zor, fakat en zevkli, nadide bir sanattır.

Anne, yüreğinde biriktirdiği bu güzelim hasletleri yaşatabilmek için, yaşamın kendisine ördüğü engelleri de aşmak zorundadır. Özellikle de ülkemizde kalıplaşmış yöresel kurallar, annenin işini ve yaşamını daha da güçleştirmektedir.

Evi çekip çevirme, geçim sıkıntısı, eşiyile uyumlu ve sağlıklı bir yuva kurabilmenin mücadelesi, çocuklarını koruyup kollama rolünün ağırlığı, hayata hazırlama telaşı, kaynana, görünce çekişmeleri, komşuluk ilişkileri vb. sorunlar da annenin yüreğindeki onulmaz yaralardır.

Hani derle ya “yuvayı düşü kuş yapar”. Anneler için bu söylem de az gelir. Aslında bir erkeği saygılı, itibarlı, ayaklarının üzerinde durabilen ve işinde başarılı kılan annedir.

Çoğu anne, eşinin Pazar harçlığı diye zoraki verdiği cüzi paradan gıdım gıdım biriktirerek, eşinin zor anında, paraya zorlandığında getirerek eline sıkıştırır.

Bir erkek başarısını kendinde sanarak sakın övünmesin. Bu başarının mimarı inanın ki hanımıdır.

Çoğu zaman babaların yapması gereken işler de anneye havale edilmektedir. Çocukların eğitimi, veli toplantıları, oyun oynamaları, ödevlerine, proje hazırlamalarına yardım, gözlem, kitap okuma vb. bunlara örnek verilebilir.

Babadan yeterince yardım alamayan anneler ise yalnız ve çaresizdir bu sorunlarla baş etmede. Yine de O, çocuğunu itinayla besler, üstünü başını giyeceklerini, yiyeceklerini eşyalarını özenle seçer yıkar ütüler. Zaman ayırarak ninniler söyler, masallar anlatır, kitap okur. Çocuğunun odasını toplar, temizler, gezdirir, isteklerini karşılar. Okula hazırlar, öpücüklerle uğurlarken de harçlığından mutfağından kestiği bir miktar parayı evladının cebine koymadan edemez.

Sorunlarını dinler, moral verir, teselli eder. Üzüntülerine, acılarına, can sıkıntılarına, tebessümle, tatlı söylemlerle, okşama larla merhem olur, mutlu olmasını sağlar.

Çocuğunun arkadaşlarına kapısını, yüreğini açar, misafirperverlik yapar, değer verir, ikramlarla, jestlerle

evladının mutlu olmasını, gurur duymasını sağlar. Kendisi ile arkadaşları ile çevresi ile barışık içinde yaşamasına katkıda bulunur.

Bazı babaların vurdumduymazlığı karşısında, çocuğunun baba özlemine ve sevgisini telafi etmeye çalışır. Babaların hatalarına kırılan biricik evlatları, yine anneler teselli eder. Babaya karşı menfi duygular beslemesine mani olucu, yapıcı nasihatlerde bulunur.

“Baban aslında seni çok seviyor, fakat işi ağır, zaman bulamıyor.” “Sen babanın aldırmağına bakma, seni çok seviyor fakat belli etmiyor. “Hadi yakışksız söylem ve tavırlarından ötürü babandan özür dile. Bu günlerde işi yoğun biraz, o yüzden sinirli.” Baban seni elbette ki anlıyor, zamanı olunca seninle bolca ilgilenecektir.” Türden konuşmaların mimarı yine annedir.

Annelerin bu yapıcı birleştirici ve sevilen tavırları olmasa, çoğu evde baba-evlat kavgalarının ve kırgınlıklarının sonu gelmeyecektir.

Belli yaşlarda babaya açılmayan konular, yine anneye iletilir. Bir gruba katılma, bir istek, karşı cinsle kurulan arkadaşlıklar. Hatta evlilikler önce anneye açılır. Babanın hoşuna gitmeyen taraflar, anne tarafından yumuşatılarak ikna sebepleri hazırlanır ve babaya götürülür. Evlat haksız da olsa annesi yanındadır. Savunur, ortamı yumuşatır, tarafları ikna eder.

Gurbete düşen evlatların ilk aradığı annedir. Özlenen, aranan, yüreğe kederi, özlemi düşen annedir. Yemekleri, gülümsemesi, ilgi ve iltifatı, “ooh...” çektiren bal tatlısı söylemleri evladın can simididir. İster ki konuşmalar hiç bitmesin. Bilinen fakat duyulması mutlu eden anılar tekrar tekrar paylaşılır. Zihinlere depolanır, gözlerde sevinç taneciklerine, gönüllerde huzur çiçeklerine dönüşür.

Çocuklar her yaşta, annenin gözünde çocukturlar. Üstünün örtülmesi, üşütmemesi, ihmal etmemesi gerekenler bir çırpıda anne tarafından sıralanır. Kaç yaşında olması hiç önemli değildir evladın. Hala minicik, narin, bazen yaramaz, ihtimam isteyen korunması gereken bir çocuktur o.

Onun için annelerin dudaklarından sessizce süzülen yumuşacık ve tatlı duaların huzuru özlenir. Kendi açtığı üstünün, annesi tarafından ihtimamla, özenle, şefkatle örtülmesini ister. Azıcık üşütmüş olduğu halde, durumunu abartarak annenin telaşlanması hali özlenir. Gülümsemesi, okşaması, sarılması, ninnileri özlenir.

Kötü ve çirkin anne yoktur. Bütün anneler evlatların gözünde nadide çiçek, miskler kokan manolya, pırlantaların aciz kaldığı en değerli hazinedirler. Onlar biricik, vazgeçilemez, uzak kalınamaz, müstesna kahramanlar, her sıkıntı ve gamı bir tebessümle bertaraf eden en seçkin psikologlardır.

Sevgili, vefakâr, fedakâr, biricik annelerimiz. Sizler tarlada ırgat, evde bakıcı temizlikçi ve aşçı, ihtiyaçların temininde ve eve taşınmasında tedarikçi, evin geçiminde, ekonomist, ailenin mutluluğunda terapist, kavgaların, huzursuzlukların çıkmamasında barış güvercini, babanın, evlatların işlerinde danışman, çocukların büyütülmesinde öğretmen, sosyal hayatın düzenlenmesinde profesyonel organizasyoncu, komşuların akrabaların kaynaşmasında arabulucusunuz... Onun için başların tacı, gönüllerin ilacısınız. Kısacası hayata ve mutluluğa açılan kapının altın anahtarısınız...

Bu söylemler abartılı laflardan öte, gerçekleri anlatmakta yetersiz bile... Sizlere minnettarız... Haklarınız ödenemez, değerimize paha biçilemez...

Bütün bunlara rağmen, bazılarımız zaman zaman sizleri üzmemekte, hırpalamakta, nazik bedeninizi ve kıymetli duygularınızı incitmemekte...

Bu yakışksız davranışlardan medeni bir erkek olarak nefret etmekte ve utanç duymaktayız...
Böylelerinin yerine sizlerden binlerce kez özür diliyorum. Hak ettiğiniz değerin verilmesini, eşsiz kıymetinizin takdir edilmesini yürekten temenni ediyorum...

Biricik, vefakâr, merhamet timsali, sevgi okyanusu, yüreklerimizde açan nadide çiçeklerimiz.
Hayatımızın anlamları, ömrümüzün huzuru, hanelerimizin direği, baş taçlarımız.
Her gününüz huzurlu, sağlıklı ve mutlu geçsin... İyi ki varsınız... Bizler ne yapardık sizler olmasaydınız...
Sevgiyle kalın...

Seyfettin Karamızrak